

Helena Řezníčková

Paní Řezníčková, my jsme vám opravdu vděční, že jste se rozhodla podělit se s námi o své vzpomínky. Mohla byste nám, prosím, v několika bodech nejdříve říci svůj životopis, abychom ho mohli přepsat?

Mě na vašem osudu nejvíce zaujalo, jak se po roce 1948 stal z vašeho tatínka najednou z podnikatele zaměstnanec znárodněného podniku. Musela to být pro něj velká rána. Vždyť o skoro všechno přišel. Jak to snášel?

Vážili si ho noví páni – soudruzi? Přece museli vědět, že toho ve Zlíně postavil hodně a je velmi schopný. Jak se k němu chovali? Jako ke kapitalistovi?

Připomeňte nám, co všechno postavil a na co byl nejvíce pyšný.

Ještě více než osud tatínka nás ale zaujalo to, co se stalo mamince. Můžete nám popsat, jak radikálně se změnil její život, když ji zatkli a zavřeli? Povyprávějte nám, jak vypadal maminčin život před zatčením. A z čeho ji obviňovali?

Měla maminka za zlé té paní, že ji udala?

Ve vězení to muselo být těžké. Dá se říct, že mamince ti komunisti vězením zničili život?

A když ji nakonec pustili, dokázala se vrátit do života? Měla aspoň potom klid?